MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

NEDJELJA

Čitanje Biblije nije dovoljno

Morate i živjeti po Božjoj riječi

Postoji stara priča o dvojici putnika kojima je bilo potrebno prenoćište. Dok su prolazili kroz šumu, jedan od njih primijetio je staru lovačku kolibu iz čijeg se dimnjaka dizao dim. Pokucali su na vrata i raspitali se bi li tu mogli prenoćiti. Starac ih je srdačno pozvao unutra, davši im na korištenje svoju jedinu spavaću sobu. Međutim, putnici nisu dobro spavali jer su sa sobom nosili poveću svotu novca. Da bi ga zaštitili, dok je jedan spavao, drugi je za to vrijeme stražario. U sitne jutarnje sate čovjek koji je čuvao stražu primijetio je svjetlost ispod vrata. Tiho ih je odškrinuo i otkrio kako domaćin sjedi za svojim stolom i pozorno proučava Bibliju. Kad ga je zatim vidio kako zatvara Bibliju i saginje glavu da se pomoli, čovjek je zatvorio vrata i probudio svojeg suputnika. “Mislim da sada obojica možemo spavati”, rekao mu je, “jer je ovaj čovjek pošten.”

Morate se zapitati: da je otvorio vrata i zatekao domaćina kako čita knjigu Charlesa Darwina *Podrijetlo vrsta*, bi li to kod njega stvorilo isti stupanj povjerenja da može brzo zaspati?

Još jedna priča: Čovjek se kasno noću vraćao kući, kad je začuo zvuk mnoštva koraka iza sebe. Oprezno se osvrnuo preko ramena i vidio skupinu mladića koji ga prate. Otkucaji srca su mu se ubrzali, a i on je ubrzao svoje korake plašeći se da će biti opljačkan... ili nešto još gore. Mladići su ga s lakoćom sustigli — i on je primijetio da većina od njih u rukama nosi Biblije. To nisu bili lopovi; to je bila skupina mladih koja se vraćala kućama sa subotnjeg večernjeg proučavanja Biblije. On je tiho ispustio uzdah olakšanja.

Povjerenje oblikovano Riječju

Što je to kod ozbiljnih proučavatelja Biblije što nas čini sklonijima da im vjerujemo? Ostavite po strani sklonost bilo koje kulture da ismijava vjernike i razmislite o tome. Nekako, čak i ako ismijavaju ljude koji vjeruju, većina ljudi i dalje instinktivno prepoznaje da je, ako netko odluči *živjeti* po Svetom pismu, veća vjerojatnost da će biti moralno pouzdan. Daniel je, na kraju krajeva, doživio sve vrste poteškoća kada je bio uronjen u babilonski svijet, ali primijetit ćete da mu je u 2. poglavlju kralj odmah povjerovao kad je zatražio malo više vremena. Ironično je, međutim, što mnogi ljudi mrze Bibliju iz istog razloga zbog kojeg su skloni vjerovati onima koji žive prema njoj: shvaćaju da ona postavlja visoke moralne zahtjeve čovječanstvu. Ona jasno pokazuje da su ljudska bića odgovorna vrhovnom Stvoritelju. Kada netko odluči — i to dragovoljno — biti odgovoran moralnom Bogu, ne smeta nam što se doseljava u naše neposredno susjedstvo. Ali kada nam padne na pamet da Bog očekuje ista moralna mjerila od nas samih, to je prečesto sasvim druga priča.

Od čitanja do života

Samo čitanje Biblije nije dovoljno. Mnoga sveučilišta nude tečajeve na kojima se Biblija proučava kao književnost. Profesor najčešće nije vjernik; pročitao je Bibliju, ali ga ona ne mijenja. Za njega je to samo još jedan primjer dobrog pisanja, slično djelima Dostojevskog, Sun Tzua ili Shakespearea. On srcem ne prihvaća Božju riječ jer je smatra isključivo ljudskom tvorevinom, i njezine tvrdnje o božanskom nadahnuću smatra ostacima ljudskog neznanja i praznovjerja. Mnogi će je studenti također čitati bez usvajanja njezinog sadržaja, odlazeći od nje potpuno nepromijenjeni. Pa kako onda ona vrši drugačiji utjecaj na vjernike? Kršćani prepoznaju da nije dovoljno samo čitati Bibliju; moramo je i *živjeti*. Mnoge stvari u ovom životu ne mogu se razumjeti dok ih ne *uradite*. Bez ikakvog napuštanja svojeg doma, možete proučavati kako djeluje skakanje padobranom — znanstvene činjenice o otporu zraka i veličini kupole uzimajući u obzir podatke o vlastitoj težini. Matematički, možete doći do pouzdanog zaključka da bi vas padobran spasio od kobnog udara o tlo. Ali *razumijete* li doista u potpunosti padobranski skok? Ne; za to bi bio potreban *iskustveni doživljaj*.

Tako je i s kršćanskom vjerom: ne možete samo čitanjem ući u kraljevstvo. Da bi Biblija ostvarila svoje pravo djelovanje, trebate pokazati dovoljno vjere da biste

živjeli prema načelima koje objavljuje. Tek tada, kad odlučite vjerovati da Bog zna o čemu govori, otkrit ćete čistu silu Njegove Riječi koja mijenja život. "Ponovno ste rođeni ... riječju živoga Boga", napisao je Petar (1. Petrova 1,23), ali nije mislio da ste spašeni čuvanjem primjerka Biblije u svojem domu. Gotovo sigurno će o drugom uskrsnuću biti ljudi koji su *posjedovali* primjerak Biblije; razlika između njih i mnoštva unutar Svetoga grada bit će u tome što spašeni "prate Janje kud god ono ide" (Otkrivenje 14,4). Prorok Jeremija usporedio je Sveto pismo sa svojom čuvenom slikom hrane: "Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje." (Jeremija 15,16) Isus je koristio sličan izraz: "Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih." (Matej 4,4)

Hrana ulazi u tijelo — i hrani svaku stanicu u njemu. Hranjive tvari primjenjuju se tamo gdje su najpotrebnije. Bez te ćete hrane umrijeti. Slično tome, Biblija mora biti unesena i *probavljena*, tako da same Božje misli mogu prodrijeti u vaš um, postupno vas mijenjajući. Kako je unosite? *Čitanjem* i svakodnevnim *življenjem* po njoj.

Uski put

Ništa ne otkriva moć Božje istine kao njezina primjena u životu u svijetu koji Mu je suprotstavljen. Božja zamisao o autentičnom ljudskom životu oštro je suprotstavljena našim grešnim ljudskim sklonostima zato što naša lijena, pala narav voli opušteno i bez ograničenja živjeti po ustaljenoj kolotečini. To je, kako nas je učio Isus, široki put. Našoj grešnoj naravi on se više sviđa jer se čini lakim. Međutim, na kraju neće izgledati lak, kad ljudi otkriju da je to autocesta s naplatom cestarine i da je cijena mnogo veća nego što bilo koji grešnik to može sebi dopustiti.

Nasuprot tome, oni koji odluče (vjerom!) živjeti prema načelima Božje riječi, otkrit će da, iako je *taj put* uzak, cijenu je već platio Bog koji je došao živjeti među nama u ljudskom tijelu. "Ne molim te da ih digneš sa svijeta," jednom se molio Isus "nego da ih očuvaš od Zloga. Oni ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripadam svijetu. ... Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina." (Ivan 17,15-17)

I sâm đavao zna što Pismo kaže, i čak zna da je to istina. Da nije znao, Isus ga ne bi mogao optužiti za laganje; đavao bi jednostavno bio u zabludi. Ne, on to Pismo namjerno pogrešno predstavlja i ne smeta mu čak ni ako ga čitate — sve dok ga *ne* živite.

To bi značilo, a i to mu je poznato, da će sâm Božji karakter — Njegovo ime — biti urezano u vaše čelo Duhom i da ćete se naći na Sionskoj gori s Janjetom (Otkrivenje 14,1).

• • •

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27